

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 9 päivänä syyskuuta 1998

N:o 662—670

SISÄLLYS

N:o		Sivu
662	Laki eräistä opetusalan eläkejärjestelyistä	1827
663	Laki valtion eläkerahastosta annetun lain 4 §:n muuttamisesta	1830
664	Asetus valtion virka-ansiomerkkiasetuksen 5 §:n muuttamisesta	1831
665	Asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta	1832
666	Asetus vaarallisten aineiden kuljetuksesta kappaletavarana aluksessa	1835
667	Tasavallan Presidentin avoin kirje valtioneuvostossa toimeenpannusta muutoksesta	1839
668	Ulkoasiainministeriön ilmoitus ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta	1840
669	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	1841
670	Verohallituksen päätös muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuoksien verovuoden 1997 verotuksen päättymisestä	1842

N:o 662

Laki

eräistä opetusalan eläkejärjestelyistä

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Määritelmiä

1 §

Tämä laki koskee perusopetuslaissa (628/1998), lukiolaissa (629/1998), ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa (630/1998), ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (631/1998), taiteen perusopetuksesta annetussa laissa (633/1998) ja vapaasta sivistystyöstä annetussa laissa (632/1998) tarkoitettua opetusta antavan ja eräistä opetukseen liittyvistä muista tehtävistä huolehtivan henkilöstön eläketurvan eräitä järjestelyjä.

Laki ei kuitenkaan koske sellaisia henkilöitä, joilla ei ole oikeutta valtion varoista suoritettavaan eläkkeeseen peruskoululain muuttamisesta annetun lain (1368/1996) voimaantulosäännöksen 4 momentin mukaan.

HE 70/1998
VaVM 16/1998
EV 69/1998

2 §

Valtion eläketurvalla tarkoitetaan tässä laissa oikeutta valtion varoista suoritettavaan sellaiseen eläkkeeseen, perhe-eläkkeeseen ja muuhun etuuteen, jonka sisällöstä ja saamisen edellytyksistä säädetään valtion eläkelaisissa (280/1966) ja siihen liittyvässä lain-säädännössä.

2 luku

Kunnan palveluksessa olevat henkilöt

3 §

Tässä luvussa säädetään eläketurvasta henkilöille, jotka ovat kunnan, kuntayhtymän tai muun kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain (202/1964) piiriin kuuluvan työnantajan palveluksessa hoitamassa perusopetuslain, lukiolain, ammatillisesta koulutuksesta annetun lain tai ammatillisesta ai-

kuiskoulutuksesta annetun lain mukaisia tehtäviä taikka kyseistä opetusta antavassa oppilaitoksessa muissa tehtävissä.

4 §

Valtion eläketurvaan on oikeus 3 §:ssä tarkoitetulla henkilöllä, jos hän on valtion eläketurvan piirissä tämän lain voimaan tullessa ja 3 §:ssä tarkoitettu palvelussuhde samaan työnantajaan jatkuu lain voimaantumisen jälkeen. Kun tämä palvelussuhde päättyy, on henkilöllä oikeus valtion eläketurvaan uusista palvelussuhteista vain, jos 5 §:n edellytykset täyttyvät.

5 §

Valtion eläketurvaan on oikeus myös ennen 1 päivää tammikuuta 1970 syntyneellä henkilöllä, jolla alkaa palvelussuhde tämän lain voimaantumisen jälkeen pääasiassa perusopetuslain tai lukiolain piirissä olevissa opetus- tai oppilaskodinhoitajatehtävissä.

3 luku

Yksityisessä palveluksessa olevat henkilöt perusopetuslain ja lukiolain mukaisissa tehtävissä

6 §

Tässä luvussa säädetään eläketurvasta henkilöille, jotka ovat perusopetuslaissa tai lukiolaissa tarkoitetun yksityisen koulutuksen järjestäjän palveluksessa.

7 §

Valtion eläketurvaan on oikeus 6 §:ssä tarkoitetulla henkilöllä, jos hän on valtion eläketurvan piirissä tämän lain voimaan tullessa ja 6 §:ssä tarkoitettu palvelussuhde jatkuu lain voimaantumisen jälkeen. Kun tämä palvelussuhde päättyy, on henkilöllä oikeus valtion eläketurvaan uusista palvelussuhteista vain, jos 8 §:n edellytykset täyttyvät.

8 §

Valtion eläketurvaan on oikeus myös ennen 1 päivää tammikuuta 1970 syntyneellä henkilöllä, jolla alkaa palvelussuhde tämän lain voimaantumisen jälkeen pääasiassa perusopetuslain tai lukiolain piirissä olevissa tehtävissä.

4 luku

Yksityisessä palveluksessa olevat henkilöt muissa koulutuksen tehtävissä

9 §

Tässä luvussa säädetään eläketurvasta henkilöille, jotka ovat ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa, ammatillisesta aikuis-koulutuksesta annetussa laissa, taiteen perusopetuksesta annetussa laissa tai vapaasta sivistystyöstä annetussa laissa tarkoitetun yksityisen koulutuksen järjestäjän palveluksessa.

10 §

Valtion eläketurvaan on oikeus 9 §:ssä tarkoitetulla henkilöllä, jos hän on valtion eläketurvan piirissä tämän lain voimaan tullessa ja 9 §:ssä tarkoitettu palvelussuhde jatkuu lain voimaantumisen jälkeen. Kun tämä palvelussuhde päättyy, on henkilöllä oikeus valtion eläketurvaan uusista palvelussuhteista vain, jos 11 §:n edellytykset täyttyvät.

11 §

Valtion eläketurvaan on lisäksi oikeus henkilöllä, jolla alkaa 9 §:ssä tarkoitettu palvelussuhde tämän lain voimaantumisen jälkeen, jos hän on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1970 ja hän on ollut marraskuun 30 päivän ja joulukuun 31 päivän 1997 välisenä aikana valtion eläketurvan piiriin kuuluvassa palveluksessa seuraavien säännösten nojalla:

- 1) ammatillisista oppilaitoksista annetun lain muuttamisesta annetun lain (717/1992) voimaantulosäännöksen 6 tai 7 momentti;
- 2) kansalaisopistolain (722/1992) 16 §;
- 3) valtionosuutta saavista liikunnan koulutuskeskuksista annetun lain (801/1992) 32 §;
- 4) opintokeskuslain (1215/1993) 25 §;
- 5) valtionosuutta saavista kansanopistoista annetun lain (1218/1993) 31 §; tai
- 6) musiikkioppilaitoksista annetun lain (516/1995) 23 §.

5 luku

Erinäiset säännökset

12 §

Tämän lain 2 ja 3 luvussa tarkoitetut työnantajat ovat velvollisia ilmoittamaan valtiokonttorille, jos lain voimaantumisen jälkeen alkavan uuden palvelussuhteen tehtävät ovat pääasiassa perusopetuslain tai lukiolain piirissä olevissa opetustehtävissä tai oppilasko-

dinhoitajan tehtävissä. Ilmoitusta ei tarvitse tehdä henkilöstä, joka on syntynyt vuoden 1969 jälkeen.

6 luku

Voimaantulo

13 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa olevan palveluksen eläketurvan osalta noudatetaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

14 §

Henkilö, jolla on peruskoululain 71 ja 72 §:n muuttamisesta annetun lain (104/1989) voimaantulosäännöksessä tarkoitettu oikeus eläkeiän valintaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1999 ennen 1 päivää heinäkuuta 1989 voimassa olleiden säännösten mukaan, säilyttää tämän oikeutensa myös tämän lain voimaantulon jälkeen.

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeus 1 momentissa mainittuun eläkeiän valintaan siten kuin 1 momentissa säädetään on myös 4 §:ssä tarkoitetulla perusopetuslain mukaisia tehtäviä suorittavalla henkilöllä, jonka palvelus on voimassa, mutta keskeytyneenä palkattoman virkavapauden vuoksi. Tällöin edellytetään kuitenkin, että hän ei ole keskeytyksen aikana muussa työntekijäin eläkelain (395/1961) 8 §:n 4 momentissa tarkoitetussa eläketurvaa kartuttavassa työssä, virassa tai yrittäjätoiminnassa.

15 §

Sovellettaessa valtion eläkelain muuttamisesta annetun lain (1528/1993) voimaantulosäännöksen 12 momenttia, sellaisena kuin se on valtion eläkelain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta annetussa laissa (1232/1995), pidetään peruskoulun opettajana henkilöä, joka on pääasiassa perusopetuslain tai lukiolain piiriin kuuluvissa opetustehtävissä.

Ministeri *Jouko Skinnari*

N:o 663

Laki

valtion eläkerahastosta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion eläkerahastosta 29 päivänä joulukuuta 1989 annetun lain (1372/1989) 4 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1154/1997, seuraavasti:

4 §

Valtion eläkejärjestelmän piirissä olevista kuntien ja yksityisten oppilaitosten palveluksessa olevista henkilöistä on työnantajan eläkemaksu 7 prosenttia palkkasummasta vuonna 1998, 10 prosenttia palkkasummasta vuonna 1999, 13 prosenttia palkkasummasta

vuonna 2000, 16 prosenttia palkkasummasta vuonna 2001 ja vuoden 2001 jälkeen se määräytyy 1 momentin mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouko Skinnari*

N:o 664

Asetus

valtion virka-ansiomerkkiasetuksen 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan 24 päivänä maaliskuuta 1961 annetun valtion virka-ansiomerkkiasetuksen (166/1961) 5 § seuraavasti:

5 §

Jos palvelus samana kalenterivuotena tai yhtäjaksoisesti eri vuosina on keskeytynyt kuutta kuukautta pitemmäksi ajaksi, on keskeytysaika vähennettävä palvelusvuosista.

Mitä 1 momentissa on sanottu ei kuitenkaan ole sovellettava aikaan, jolloin asianomainen on ollut vuosilomalla, äitiys- tai vanhempainvapaalla, eikä milloin keskeytys

on johtunut virantoimituksessa saadusta ruumiinvammasta, virantoimituksesta aiheutuneesta sairaudesta, julkisen tehtävän hoitamisesta tai siitä, että henkilö ilman omaa syytään on ollut pidätettynä tai estettynä virkaansa tai tehtävänsä hoitamasta.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä syyskuuta 1998.

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouko Skinnari*

N:o 665

Asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista 4 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1256/1992) 41, 48, 54, 102 ja 218 §, sellaisina kuin ne ovat, 41, 48 ja 218 § asetuksessa 902/1997, 54 § asetuksissa 530/1993 ja 965/1996 ja 102 § osaksi asetuksessa 267/1996, sekä *lisätään* asetukseen uusi 31 a § ja siitä asetuksella 338/1996 kumotun 50 §:n tilalle uusi 50 § seuraavasti:

31 a §

Eräiden E-sääntöjen tunnustaminen

Ajoneuvojen ja niiden osien, joiden ominaisuuksista tai hyväksynnästä ei ole annettu erityisiä säännöksiä, katsotaan vastaavan tie-liikennelain (267/1981) 83, 83 a ja 83 b §:n vaatimuksia seuraavasti:

- a) etualleajosuojia kuorma-autossa E-säännön n:o 93 vaatimuksia;
- b) akkukäyttöinen, yksinomaan sähkövoimalla kulkeva ajoneuvo akkua ja sähkölaitteita koskevien ominaisuuksiensa osalta E-säännön n:o 100 vaatimuksia;
- c) traktorin ja sen perävaunun ilmarenkaat E-säännön n:o 106 vaatimuksia; ja
- d) traktori kuljettajan näkökentän osalta E-säännön n:o 71 vaatimuksia.

41 §

Jarrut

1. Auton jarrujen tulee vastata tiettyjen ajoneuvoluokkien moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen jarrulaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä

annetun neuvoston direktiivin 71/320/ETY vaatimuksia, sellaisina kuin ne ovat muutettuina komission direktiiveillä 74/132/ETY, 75/524/ETY, 79/489/ETY, 85/647/ETY, 88/194/ETY, 91/422/ETY ja 98/12/EY, tai E-säännön n:o 13/09 vaatimuksia taikka paineilmajarruilla varustettujen autojen ja niihin kytkettävien perävaunujen jarrulaitteista annetun liikenneministeriön päätöksen (631/1990) vaatimuksia. Henkilöauton katsotaan vastaavan tässä momentissa asetettuja vaatimuksia myös, jos auto on tyyppiä, jonka jarrut on E-hyväksytyt säännön n:o 13-H mukaisesti.

2. Jarruissa saa käyttää vain auton valmistajan niihin alun perin asentamia tai niitä toimintavaatimuksiltaan vastaavia taikka valmistajan määräämisiä ehdoin niihin jälkepäin asennettaviksi hyväksymiä säätö- ja turvalaitteita, jotka eivät vaaranna jarrujen toimintaa. Varaosajarrupäällysteiden katsotaan täyttävän tämän vaatimuksen, jos ne ovat e-hyväksytyt direktiivin 98/12/EY tai E-hyväksytyt säännön n:o 90/01 mukaisesti.

3. M₂-, M₃-, N₂- ja N₃-luokan ajoneuvossa tulee olla 1 momentissa mainitussa direktiivissä tai E-säännössä tarkoitetut 1 luokan lukkiutumattomat jarrut.

4. Mekaanisella voimanvälityksellä toimivan seisontajarrun saa nopeuskilpailuun käytettävässä autossa, jonka moottoria nopeuskilpailusääntöjen mukaan saa virittää, autoa kilpailussa käytettäessä sekä sillä kilpailuun tai katsastukseen mentäessä ja sieltä palattaessa korvata auton valmistajan nopeuskilpailukäyttöön tarkoittamalla hydraulisella voimanvälityksellä toimivalla seisontajarrulla. Auton varaosajarrupäällysteiden ei tarvitse täyttää 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia.

48 §

Raskaiden dieselmoottorien pakokaasu- ja hiukkaspäästöt

1. M₂-, M₃-, N₂- ja N₃-luokan ajoneuvossa käytettävän dieselmoottorin tulee olla EY-hyväksytty ajoneuvojen dieselmoottoreiden ilman pilaantumista aiheuttavien kaasupäästöjen vähentämistä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 88/77/ETY liitteessä I olevan 8.3.1.1 kohdan taulukon rivillä B olevien raja-arvojen mukaisesti, sellaisena kuin direktiivi on muutettuna neuvoston direktiivillä 91/542/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 96/1/EY, tai E-hyväksytty säännössä n:o 49/02 olevan 7.4.2.1 kohdan taulukon rivillä B olevien raja-arvojen mukaisesti.

2. N₂- ja M₂-luokan ajoneuvon katsotaan vastaavan 1 momentissa tarkoitettuja vaatimuksia myös, jos se on tyyppihyväksytty 46 §:n 4 momentissa mainitun direktiivin mukaisesti.

3. Jos auton alustalle rakennetun työkoneneen moottori ei ole tyyppihyväksytty 1 momentin mukaisesti, moottorin tulee olla EY-hyväksytty liikkuviin työkoneisiin asennettävien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY mukaisesti.

50 §

Varaosakatalysaattori

1. M₁- ja N₁-luokan ajoneuvoon tarkoitettua varaosakatalysaattoria tulee olla E-hyväksytty säännön n:o 103 mukaisesti. Euroopan talousalueeseen kuuluvissa valtioissa valmistettujen ja niissä laillisesti säädetty

vaatimukset täyttävien varaosakatalysaattorien katsotaan vastaavan tässä pykälässä asetettuja vaatimuksia, vaikka niitä ei olisikaan varustettu E-hyväksyntää osoittavalla merkinnällä.

2. Nopeuskilpailuun käytettävän auton, jonka moottoria nopeuskilpailusääntöjen mukaan saa virittää, varaosakatalysaattoria ei tarvitse täyttää 1 momentissa asetettuja vaatimuksia autoa kilpailussa käytettäessä sekä sillä kilpailuun tai katsastukseen mentäessä ja sieltä palattaessa.

54 §

Melun rajoittaminen

1. Polttomoottorilla varustetussa M- ja N-luokan ajoneuvossa on oltava sellaiset äänenvaimentimet, ettei ajoon käytettävän moottorin imu- tai pakoääni häiritsevästi ylitä muuta ajoneuvon tavanomaisesta käytöstä aiheutuvaa ääntä. Ajoneuvon tulee olla EY-hyväksytty moottoriajoneuvojen sallittua melutasoa ja pakojärjestelmää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/157/ETY mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiiveillä 73/350/ETY, 81/334/ETY, 84/372/ETY, 89/491/ETY ja 96/20/EY sekä neuvoston direktiiveillä 77/212/ETY, 84/424/ETY ja 92/97/ETY, tai E-hyväksytty säännön n:o 51/02 mukaisesti.

2. Varaosaäänenvaimentimen tulee olla e-hyväksytty 1 momentissa mainitun direktiivin mukaisesti tai E-hyväksytty säännön n:o 59 mukaisesti. ETA-valtioissa valmistettujen ja niissä laillisesti säädetty vaatimukset täyttävien varaosaäänenvaimentimien katsotaan vastaavan tässä momentissa asetettuja vaatimuksia, vaikka niitä ei olisikaan varustettu E-hyväksyntää osoittavalla merkinnällä.

102 §

Linja-autoa koskevat erityissäännökset

1. M₂- ja M₃-luokan ajoneuvon, jonka leveys on enintään 2,55 metriä ja pituus enintään 12,00 metriä tai nivelrakenteisena enintään 18,00 metriä, tulee sen lisäksi, mitä tässä asetuksessa säädetään, vastata E-säännön n:o 36/01 tai 52/01 taikka linja-autojen rakenteesta ja varusteista annetun liikenneministeriön päätöksen (637/1990) vaatimuksia. Linja-auton korirakenteen lujituksen kat-

sotaan vastaavan tässä momentissa asetettuja vaatimuksia, jos korirakenne on E-hyväksyty säännön n:o 66 mukaisesti. Kaksikerroksisen linja-auton katsotaan vastaavan tässä momentissa asetettuja vaatimuksia, jos linja-auto on E-säännön n:o 107 mukaisesti hyväksyttyä tyyppiä.

2. M₃-luokan auton, jonka leveys on suurempi kuin 2,55 metriä tai pituus muunlaisena kuin nivelrakenteisena suurempi kuin 12,00 metriä, tulee vastata 1 momentissa mainitun liikenneministeriön päätöksen vaatimuksia.

3. Yli 22 matkustajan kuljettamiseen tarkoitetun M₃-luokan ajoneuvon sisustusmateriaalien paloturvallisuuden tulee vastata tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien sisäpuolisten rakenteiden valmistuksessa käytettävien materiaalien palo-ominaisuuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/28/EY vaatimuksia.

218 §

Jarrut

1. Auton perävaunussa, O₁-luokan perävaunua lukuun ottamatta, tulee olla luotettavat ja tehokkaat jarrulaitteet. Niiden tulee vastata 41 §:n 1 momentissa mainitun direktiivin, E-säännön tai ministeriön päätöksen vaatimuksia. Perävaunussa tulee olla seison-tajarru ja laite, joka saattaa perävaunun jarrut toimintaan kytkennän pettäessä.

2. Jarruissa saa käyttää vain perävaunun valmistajan niihin alun perin asentamia tai niitä toimintavaatimuksiltaan vastaavia taikka valmistajan määräämisiä ehdoin niihin jälkeinpäin asennettaviksi hyväksymiä säätö- ja turvalaitteita, jotka eivät vaaranna jarrujen toimintaa. Varaosajarrupäällysteiden katsotaan täyttävän tämän vaatimuksen, jos ne ovat e- tai E-hyväksytyt 41 §:n 2 momentissa mainitun direktiivin tai E-säännön mukaisesti.

3. O₃- ja O₄-luokan perävaunussa tulee olla 41 §:n 1 momentissa mainitussa direktiivissä tai E-säännössä tarkoitetut lukkiutumattomat jarrut.

1. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1998. Varaosakatalysaattorin tulee täyttää 50 §:n ja varaosaäänenvaimentimen 54 §:n 2 momentin vaatimukset 1 päivästä tammikuuta 2000. Jollei jäljempänä toisin säädetä, asetusta sovelletaan ajoneuvoon, joka otetaan käyttöön voimaantulopäivänä tai sen jälkeen ja liikennetarvikkeeseen, joka tyyppihyväksytään voimaantulopäivänä tai sen jälkeen. Jos jäljempänä säädetään vain tyyppikatsastusta tai tyyppihyväksyntää koskevasta voimaantulosta, ajoneuvon, joka täyttää tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleet vaatimukset, saa ottaa käyttöön tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

2. Jos ajoneuvo täyttää tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleet vaatimukset, ajoneuvon saa auton ja perävaunun jarruja koskevan 41 ja 218 §:n estämättä tyyppikatsastaa uuteen tyyppiin kuuluvana tai tyyppihyväksyä ennen 1 päivää lokakuuta 1999 ja ottaa käyttöön ennen 31 päivää maaliskuuta 2001.

3. Jos jarrupäällyste täyttää tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleet vaatimukset, jarrupäällysteen saa 41 §:n 2 momentin ja 218 §:n 2 momentin estämättä tyyppihyväksyä ennen 1 päivää lokakuuta 1999 ja ottaa erillisenä teknisenä yksikkönä käyttöön ennen 31 päivää maaliskuuta 2001. Jarrupäällysteen saa ottaa käyttöön sanotun päivän jälkeenkin, jos jarrupäällyste ei sisällä asbestia, on tarkoitettu jo käytössä olevaan ajoneuvoon ja täyttää ne vaatimukset, jotka olivat voimassa, kun sanottu ajoneuvo merkittiin rekisteriin.

4. Asetuksen 102 §:n 3 momentti koskee linja-autoa, joka otetaan käyttöön 1 päivänä lokakuuta 1999 tai sen jälkeen.

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 666

Asetus**vaarallisten aineiden kuljetuksesta kappaletavarana aluksessa**

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä säädetään vaarallisten aineiden kuljetuksesta 2 päivänä elokuuta 1994 annetun lain (719/1994) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään vaarallisten aineiden kuljetuksesta kappaletavarana:

1) suomalaisessa aluksessa Suomen aluevesillä ja Suomen aluevesien ulkopuolelle; sekä

2) ulkomaisessa aluksessa Suomen aluevesillä.

Tätä asetusta ei sovelleta:

1) huvialuksiin;

2) puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen aluksiin, jos asianomainen viranomais on erikseen antanut määräykset niillä tapahtuvasta kuljetuksesta;

3) puolustusvoimien valvonnassa tapahtuviin vaarallisten aineiden meri- ja sisävesikuljetuksiin, jos asianomainen ministeriö on antanut niistä säännökset;

4) yleisillä teillä oleviin losseihin; eikä

5) aluksen omaan käyttöön tai aluksella tapahtuvaan työskentelyyn tarkoitettuihin vaarallisiin aineisiin.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *kappaletavaralla* vaarallisia aineita, joita kuljetetaan pakkauksissa, kuljetussäiliöissä, konteissa tai pakattuina muulla vastaavalla tavalla; mitä pakkauksesta jäljempänä säädetään, koskee myös suurpakkauksia (IBC), kontteja ja säiliöitä;

2) *lastinkuljetusyksiköllä* ajoneuvoa, rautatievaunua, rahtikonttia, säiliöajoneuvoa, rautatiesäiliövaunua ja kuljetussäiliötä;

3) *kollilla* pienintä yhtenä yksikkönä käsiteltäväksi tarkoitettua pakkausta tai esinettä, kutiste- tai kiristekalvolla kuormalavalle sidottua lähetystä lukuun ottamatta; sekä

4) *IMDG-säännöstöllä* Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) vaarallisten aineiden kansainvälistä merenkulkualan kuljetussäännöstöä.

3 §

IMDG-säännösten soveltaminen

Vaarallisten aineiden kuljetuksiin kappaletavarana aluksessa sovelletaan IMDG-säännöstöä siten kuin siitä tässä asetuksessa säädetään ja merenkululaitos määrää. Määräystä antaessaan merenkululaitos voi poiketa IMDG-säännöstöstä, jos siihen on erityistä syytä ja vastaava turvallisuustaso voidaan muutoin saavuttaa.

IMDG-säännöstöstä antaa tietoja merenkululaitos.

4 §

Vaarallisten aineiden luokitus

Vaaralliset aineet luokitellaan seuraaviin vaarallisuusluokkiin:

Luokka 1	Räjähteet
Luokka 2	Kaasut
Luokka 3	Palavat nesteet
Luokka 4.1	Helposti syttyvät kiinteät aineet
Luokka 4.2	Helposti itsestään syttyvät aineet
Luokka 4.3	Aineet, jotka veden kanssa kosketukseen joutuessaan kehittävät palavia kaasuja
Luokka 5.1	Syttyvästi vaikuttavat (happettavat) aineet
Luokka 5.2	Orgaaniset peroksidit
Luokka 6.1	Myrkylliset aineet
Luokka 6.2	Tartuntavaaralliset aineet
Luokka 7	Radioaktiiviset aineet
Luokka 8	Syövyttävät aineet
Luokka 9	Muut vaaralliset aineet ja esineet

Tarkemmat määräykset ja ohjeet vaarallisten aineiden luokitukselta antaa merenkululaitos.

Merenkululaitoksen määräämissä tapauksissa aineen luokittelee tai luokituksen hyväksyy turvatekniikan keskus tai säteilyturvakeskus, joka voi vaatia, että aineen laivaa- ja tai lastinantaja esittää tulokset testeistä luokituksen selvittämiseksi.

Jos IMDG-säännöstössä tarkoitettu ulkomainen toimivaltainen viranomais on luokitellut tai hyväksynyt luokituksen, luokitusta saa käyttää myös Suomessa.

5 §

Pakkauksen rakenne

Vaarallinen aine on pakattava kuljetusta varten tämän asetuksen ja merenkululaitoksen määräysten mukaisiin pakkauksiin.

Niiden pakkauksen osien, jotka joutuvat suoraan kosketukseen vaarallisten aineiden kanssa, tulee olla sellaisia, että ne kestävät kuljetettavan vaarallisen aineen kemiallisen ja mahdollisen muun vaikutuksen. Näissä pakkauksen osissa ei saa käyttää sellaisia aineita, jotka voivat reagoida sisällön kanssa vaarallisesti, muodostaa sisällön kanssa vaarallisia yhdisteitä tai heikentää merkittävästi pakkausta.

Pakkauksen tulee kestää sisällöstä mahdollisesti aiheutuvat paineen vaihtelut. Tarvittaessa on käytettävä sopivia paineentasauslaitteita.

6 §

Tyhjät pakkaukset

Tyhjät, puhdistamattomat pakkaukset on suljettava samalla tavalla ja yhtä tiiviisti kuin täydet pakkaukset.

7 §

Merkinnät

Laivaa ja lastinantaja ovat vastuussa siitä, että kuljetettavaksi jätetty kolli ja lastinkuljetusyksikkö on merkitty säännösten ja määräysten mukaisilla merkinnöillä ja varoituslipukkeilla.

Tyhjiä puhdistamattomia pakkauksia sisältävä kolli ja lastinkuljetusyksikkö on varustettava samoilla merkinnöillä ja varoituslipukkeilla kuin täysi pakkaus.

8 §

Lisäpäälly

Kollin saa pakata erilliseen lisäpäällykseen, joka ei kuitenkaan saa olla ristiriidassa kuljetettavaa ainetta koskevien pakkaussäännösten ja -määräysten kanssa. Lisäpäällyksessä on oltava merenkululaitoksen määräämät kollin merkinnät ja varoituslipukkeet.

9 §

Pakkausten hyväksyminen

Jos pakkaukselta edellytetään IMDG-säännösten mukaista tyyppihyväksyntää, sen on oltava turvatekniikan keskuksen tai sen valtuuttaman yhteisön taikka IMDG-säännöstössä tarkoitettujen ulkomaisen, toimivaltaisen viranomaisen tai sen valtuuttaman yhteisön hyväksymä.

Suomessa hyväksyttävät pakkaustyyppit on testattava IMDG-säännösten mukaisesti turvatekniikan keskuksen hyväksymässä laboratoriossa.

Säiliöiden on oltava turvatekniikan keskuksen tai sen valtuuttaman yhteisön taikka IMDG-säännöstössä tarkoitettujen ulkomaisen,

toimivaltaisen viranomaisen tai sen valtuuttaman yhteisön hyväksymiä.

Radioaktiivisten aineiden pakkausten osalta toimivaltainen viranomainen on turvatekniikan keskuksen asemesta säteilyturvakeskus siten kuin merenkulkulaitos tarkemmin määrää.

10 §

Ilmoitus pakkauksen rikkoutumisesta

Laivaaja, lastinantaja, kuljetuksen suorittaja ja vastaanottaja ovat velvollisia ilmoittamaan tavanomaisissa kuljetusolosuhteissa tapahtuneesta tyyppihyväksytyyn pakkauksen rakenteen rikkoutumisista turvatekniikan keskukselle tai säteilyturvakeskukselle sen mukaan, kumman viranomaisen toimialaan pakkauksen tyyppihyväksyntä kuuluu.

11 §

Turvatekniikan keskuksen ja säteilyturvakeskuksen oikeudet ja velvollisuudet

Turvatekniikan keskuksella ja säteilyturvakeskuksella on tarvittaessa ja erityisesti, jos pakkaus särkyessään aiheuttaa haittaa tai vaaraa, oikeus suorittaa määräämässään laboratorioissa testejä sen varmistamiseksi, että sarjatuotteena valmistettu pakkaus täyttää kyseiselle pakkaustyyppille asetetut vaatimukset.

Turvatekniikan keskus ja säteilyturvakeskus pitävät rekisteriä Suomessa tyyppihyväksytyistä pakkauksista.

12 §

Selvitys lastattavasta ja purettavasta aineesta

Lastinantaja ja laivaaja ovat vastuussa siitä, että ennen vaarallisen aineen lastausta alukseen aluksen päällikölle annetaan vaarallisten tai merta pilaavien aineiden aluskuljetuksiin liittyvistä ilmoitusvelvollisuuksista annetun asetuksen (869/1994) 3 §:n 1 momentissa tarkoitettu selvitys täydennettynä tiedoilla aineen mahdollisesta leimahduspiesteestä sekä lähetykseen kuuluvien kolloidien lukumäärästä ja pakkausten laadusta. Lisäksi selvityksessä tulee olla vakuutus siitä, että lähetys on oikein pakattu ja merkitty sekä

hyvässä kuljetuskunnossa. Selvitykseen on liitettävä ohjeet onnettomuuksien varalta.

Ennen vaarallisen aineen purkamista Suomessa aluksen päällikön on annettava jäljennös 1 momentissa tarkoitettua selvityksestä liitteineen satamaviranomaiselle ja purkaustyön suorittajalle tai tämän edustajalle.

Aluksessa palveluksessa olevilla on oikeus saada nähtäväkseen tässä pykälässä tarkoitettu täydennetty selvitys liitteineen.

13 §

Lastiluettelo

Vaarallisia aineita kuljettavassa aluksessa tulee olla erityinen lastiluettelo, johon on merkitty vaarallinen aine ja sen sijoituspaikka. Yksityiskohtaista ahtauspiirrosta, johon on merkitty kaikkien aluksessa olevien vaarallisten aineiden luokat ja niiden sijoituspaikat, voidaan käyttää lastiluettelon sijasta.

Aluksella palveluksessa olevilla on oikeus saada nähtäväkseen 1 momentissa tarkoitettu selvitys.

Tulli- ja satamaviranomaisille esitettävään aluksen lastiluetteloon tai alusilmoitukseen on selvästi merkittävä, että lasti on vaarallista ainetta.

14 §

Viranomaiset

Vaarallisten aineiden kuljetuksia kappale-tavarana aluksessa valvovat merenkulkulaitos, poliisi- ja satamaviranomaiset sekä tullilaitos ja rajavartiolaitos. Puolustusvoimien valvonnassa tapahtuvista kuljetuksista säädetään vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa laissa.

Muulla tavoin toimivaltaisia viranomaisia ovat merenkulkulaitos, turvatekniikan keskus, säteilyturvakeskus ja geenitekniikan lautakunta siten kuin siitä tässä asetuksessa säädetään ja merenkulkulaitos tarkemmin määrää.

15 §

Poikkeukset pelastustehtävissä

Kiireellisissä pelastustehtävissä saa tämän asetuksen säännöksistä ja sen nojalla anne-

tuista määräyksistä poiketa, jos säännösten ja määräysten noudattaminen vaikeuttaa pelastustoimintaa.

16 §

Onnettomuusilmoitukset

Onnettomuuksista ja vaaratilanteista tehtävistä ilmoituksista merenkululaitos antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä.

17 §

Poikkeukset

Turvatekniikan keskus voi muiden pakkausten kuin radioaktiivisten aineiden kuljetukseen käytettävien pakkausten osalta yksittäistapauksessa myöntää hakemuksesta tarpeellisiksi katsomillaan ehdoilla poikkeuksia tämän asetuksen nojalla annetuista määräyksistä.

Säteilyturvakeskus voi yksittäistapauksissa myöntää hakemuksesta radioaktiivisten aineiden kuljetukseen tarpeellisiksi katsomillaan ehdoilla poikkeuksia tämän asetuksen nojalla annetuista määräyksistä.

Merenkululaitos voi muissa kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa hakemuksesta myöntää yksittäistapauksissa luvan poiketa tämän asetuksen säännöksistä ja sen nojalla annetuista säännöksistä ja määräyksistä.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettuja poikkeuksia voidaan myöntää vain, jos poikkeamiseen on erityinen pakottava tarve tai

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

jos säännösten tai määräysten noudattaminen aiheuttaa kohtuuttomia kustannuksia taikka huomattavaa haittaa. Poikkeuksen myöntäminen edellyttää lisäksi, että vaadittava turvallisuus voidaan saavuttaa muulla tavoin.

18 §

Ohjeet

Merenkululaitos antaa tarvittaessa ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta.

Turvatekniikan keskus, säteilyturvakeskus, geenitekniikan lautakunta, poliisihallinnosta vastaava ministeriö, tullilaitos ja rajavartiolaitos voivat tarvittaessa antaa ohjeita toimialaansa tämän asetuksen mukaan kuuluvista asioista.

19 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1998.

Tällä asetuksella kumotaan vaarallisten aineiden kuljettamisesta aluksessa 16 päivänä toukokuuta 1980 annettu asetus (357/1980).

Tällä asetuksella kumotun asetuksen nojalla annetut määräykset jäävät edelleen voimaan kunnes niistä toisin säädetään tai määrätään.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 667

Tasavallan Presidentin avoin kirje
valtioneuvostossa toimeenpannusta muutoksesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti vapauttaa pyynnöstä psykiatrian erikoislääkäri, kansanedustaja Claes-Johan Rudolf Anderssonin valtioneuvoston jäsenyydestä ja ministerinä käsittelemästä opetusministeriön toimialaan kuuluvia asioita.

Tasavallan Presidentti nimittää ja määrää samalla puolueen puheenjohtaja, valtiotieteen lisensiaatti Sini Maaria Suvi-Anne Siimeksen valtioneuvoston jäseneksi ja ministeriksi käsittelemään opetusministeriön toimialaan kuuluvia asioita.

Helsingissä 4 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Pääministeri *Paavo Lipponen*

N:o 668

Ulkoasiainministeriön ilmoitus**ulkomaanedustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä elokuuta 1998

Ulkoasiainministeriö ilmoittaa Suomen sädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Ulkoasiainministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
Ulkoasiainministeriön päätös ulkomaan edustuksen virkamiehille paikallisten erikoisolosuhteiden perusteella maksettavista korvauksista annetun ulkoasiainministeriön päätöksen muuttamisesta	22	24.8.1998	1.9.1998

Edellä mainittu päätös on julkaistu ulkoasiainministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa ulkoasiainministeriöstä, osoite PL 176, 00161 Helsinki, puhelin (09) 1341 5387.

Helsingissä 24 päivänä elokuuta 1998

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

Osastopäällikkö Kaarlo Murto

N:o 669

**Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus
eräistä päätöksistä**

Annettu Helsingissä 3 päivänä syyskuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMp puutarhatuotteiden varastointituen täytäntöönpanosta 1998 ja varastotiloista	132/1998	3.9.1998	11.9.1998

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 3 päivänä syyskuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Lea Anttalainen

N:o 670

Verohallituksen päätös

muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisöjen verovuoden 1997 verotuksen päättämisestä

Annettu Helsingissä 2 päivänä syyskuuta 1998

Verohallitus on verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/95) 49 §:n nojalla päättänyt:

1 §
Muiden verovelvollisten kuin tuloverolain 3 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen ja 5 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verotus vuodelta 1997 päättyy 31 päivänä lokakuuta 1998.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä syyskuuta 1998.

Helsingissä 2 päivänä syyskuuta 1998

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Markku Mertala